

CANİMEN HALAYI İLE LEYLİM TÜRKÜSÜNÜN KARŞILAŞTIRILMASI

CANİMEN HALAYI İLE LEYLİM TÜRKÜSÜNÜN KARŞILAŞTIRILMASI*

Leyla Akgül**

Canimen Halayı

Canimen, Ankara Kalecik yöresi Alevi Türkmen köylerinde kına gecesi ve düğünlerinde kadın ile erkeğin birlikte veya ayrı ayrı serçe parmaklarından el ele tutuşarak halka halinde, türküler eşliğinde oynadıkları bir halay çeşididir. Yörede canimenin kına gecelerinde ve düğünlerde kız başında oynanmasının özel bir yeri ve önemi vardır. Türküsüz canimen halayı çekilmez. Canimen halayı, çalgısız oynanabildiği gibi davul zurna eşliğinde de oynanabilir. Ancak, davul zurna yalnızca türkünün ezgisini çalabilir. Ezgi bittikten sonra davul zurna susar ve halayda bulunanlar türkülerini söylemeye başlarlar. Canimen halayının en önemli özelliği bir halka şeklindeki grup da türkünün karşılıklı olarak tekrar edilmesidir. Canimen halayında bir grup türküyü söyler, diğer grup tekrar eder. Türküyü bir grup söyleyebileceği gibi tek kişinin söylemesi de mümkündür. Burada diğer kişilere türküyü tekrar etmek kalır. Her türkünün kendine has bir melodisi vardır. Halayın bölümleri melodi ve ahenge göre kimi zaman yavaş, kimi zaman hızlı, kimi zaman hoplayarak ya da alkış eşliğinde çekilir. Halay genelde üç ileri bir geri şeklindedir. Genel olarak türkünün bağlantı yerleri hep birlikte söylenerek, alkış ile tempo tutulur ya da canimen halayı hoplanacak şekilde hızlanır. Bağlantı yerlerinden sonra eller aynı şekilde tutulur. Bazı türküler hareketlidir ve hoplama figürleri önemlidir.

1.

Kızlar:

Canimenin başıyım

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Altın yüzük kaşıyım

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Beyler kimin yarisiz

Erkekler:

Bir yiğidin eşiyim

Hep birlikte:

Canimen de canimen

Canlar kurban canimen

Kızlar:

Gidiyom gidemiyom

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Ben yârsiz edemiyom

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Yârim cahil ben cahil

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Koyup da gidemiyom

Hep birlikte:

Canimen de canimen

Canlar kurban canimen

Kızlar:

Şık şık helke boynuma

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Eşek boku burnuna

Erkekler:

Hey canimen canimen

Kızlar:

Sürmeli kızlar koynuna

Erkekler:

Hey canimen canimen

Hep birlikte:

Canimen de canimen

Canlar kurban canimen

2.

Kızlar:

Karanfili budama

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Sefa geldin odama

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Gelirse güzel gelsin

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Çirkin koymam odama

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Hep birlikte:

Hop karanfil karanfil

Canlar kurban karanfil

Kızlar:

Karanfilim ek beni

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Al bahçene dik beni

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Eğer meyve vermezsem

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Kızlar:

Balta al da sök beni

Erkekler:

Hop karanfil karanfil

Hep birlikte:

Hop karanfil karanfil

Canlar kurban karanfil

3.

Kabak kabağın kökeniyim

Yar yar üstünde dikeniyim

Kabak yerse güzeller yesin

Yar yar çirkine tükeneyim

Kabak kabak pişti tuz ister

Yar yar benim göynüm kız ister

Kabak kız olmazsa dul olsun

Yar yar şeftalisi bal olsun

Kabak karşıdan gel göreyim

Yar yar üstüne gül dereyim

Kabak ağız senden dil benden

Yar yar istedikçe vereyim

Kabak kabak ekdim kenara

Yar yar tabib n'etsin yanara

Kabak yârim hemen gelesin

Yar yar ben gidiyom pınara

Kabak kabak koydum pişti mi?

Yar yar kenarına taşı mı?

Kabak haber saldım gelmedin

Yar yar yoksa göynün geçti mi?

Kabak kabak ekdim olmuyor

Yar yar kazanlara dolmuyor

Kabak yâre haber yolladım

Yar yar acep niye gelmiyor

Kabak kabak ekdim suladım

Yar yar dallarını bağladım

Kabak eller yârim dedikçe

Yar yar ben de bakıp ağladım

Kabak kabak ekdim gül bitti

Yar yar gül dalında çil bitti

Kabak yârim tezden gelesin

Yar yar aylar geçti yıl bitti

Kabak kabak ekdim yiyen yok

Yar yar halin nedir diyen yok

Kabak sen orada ben burda

Yar yar neler çektin diyen yok

Kabak kaya başı karımış

Yar yar gün değmeden erimiş

Kabak yüz on meyve içinde

Yar yar en tatlısı yar imiş

Kabak ağ üzümün asması

Yar yar bir hoş olur kesmesi

Kabak çok zor imiş bilmedim

Yar yar gizli sevda çekmesi

Kabak kuzular akışıyor

Yar yar sevenler bakışıyor

Kabak yârim esmer güzeli

Yar yar ne giyse yakışıyor

Kabak yeşil misin al mısın?

Yar yar çiçek misin dal mısın?

Kabak tadına doyamadım

Yar yar peteklerde bal mısın?

Kabak bahçelerde gör beni

Yar yar gece gel de sar beni

Kabak eğer gece gelmezsen

Yar yar yakacak bu kor beni

Kabak kabağın gülü sarı

Yar yar kimin var böyle yâri

Kabak yükledi bana derdi

Yar yar çekerdim zarı zarı

Kabak ađ üzüümün karası

Yar yar yüreğimde yarası

Kabak kavuşmamız zoraldı

Yar yar acep yok mu çaresi

Kabak karşıda kara bağlar

Yar yar yüreğim yara bağlar

Kabak sevdiğim kızı gördüm

Yar yar yazmayı kara bağlar

Kabak asmada üzüüm kaldı

Yar yar o kızda gözüm kaldı

Kabak bekletti de gelmedi

Yar yar diyecek sözüm kaldı

Kabak dereler buz bağladı

Yar yar avcılar iz bağladı

Kabak beni bir gelin vurdu

Yar yar yaramı kız bağladı

Kabak karşıda kuzu gördüm

Yar yar sevdiğim kızı gördüm

Kabak kız canım kurban sana

Yar yar bu gece sizi gördüm

Kabak kabağın dalı mısın?

Yar yar dalında gülü müsün?

Kabak ezelden benim idin

Yar yar şimdi el malı mısın?

Kabak kabak taşa ekilmez

Yar yar dibi yerden sökülmez

Kabak sever isen güzel sev

Yar yar çirkin kahrı çekilmez

Kabak kabağa gelir sular

Yar yar dibine varır dolar

Kabak ağ göbeğin altında

Yar yar gün görmedik neler var

Kabak kabaktaki dala bak

Yar yar güzeldeki bele bak

Kabak ağ göbeğin altında

Yar yar gün değmedik mala bak

Kabak kabak kırdım yede git

Yar yar kalbindekin(i) dede git

Kabak kalbindekin(i) demezen

Yar yar bir öpücük ver de git

Kabak kabak yer benim yârim

Yar yar soyar yer benim yârim

Kabak elinen güler oynar

Yar yar gene der benim yârim

4.

İğnem çayıra sızdı

Havanın yüzü azdı

Yar da yar havanın yüzü azdı

İlayığım değildin

Seni bana kim yazdı

Yar da yar seni bana kim yazdı

İğne soktum söğüde

Yen(i) oturdum öğüde

Yar da yar yen(i) oturdum öğüde

Yeni altın yolladım

Uzun boylu yiğide

Yar da yar uzun boylu yiğide

İnce kaşlarım ince

Soğanın zarı gibi

Yar da yar soğanın zarı gibi

Erittin beni yârim

Dağların karı gibi

Yar da yar dağların karı gibi

5.

İncinme sevdiğim incinme dostum

Harcın ise güzel olmayaydın

Ben kendi halimde gezdiğim yerde

Çıkarıp bergüzar vermeyeydin

İmana da gâvur kızı imana

Geri dön de sar sineni sineme

Kahpe gelin kara bağrın taşımış

Düşün hele yalan dünya boşumuş

Yüce dağ başına çıktım oturdum

Güzeller başıma biriksin diye

Gittim İstanbul'dan ferman getirdim

Herkes sevdiğine sarılsın deyi

Bağlantı

Ak sayayı giyme dedim giymişsin

Yakasını oyma dedim oymuşsun

Benden gayrı sevme dedim sevmişsin

Çürüsün ellerin dili bir zaman

Bağlantı

Ver yârim de yüksüğünü saklayım

Yemin ettim parmağıma takmayım

Gözüm çıksın yâd ellere bakmayım

Çürüsün ellerin dili bir zaman

Bağlantı

Beri gel beri gel ne diyeceğim

Yayladan geliyom gül vereceğim

Beri bakıp yönün öte döndürme

Nas'olsa koynuna ben gireceğim

Bağlantı

Üğrünüyor karadutun dalları

Kız kırılısın kardaşının kolları

Oğlan ne gezersin gurbet elleri

Senin kömür gözlün yok mu sılada

Bağlantı

6.

Bahçenizde gül var mı?

Gül dibinde yol var mı?

Yarın akşam ordayım

Karyolanda yer var mı?

Bahçemizde gül de var

Gül dibinde yol da var

Hoş geldin sefa geldin

Karyolamda yer de var

Leylim Türküsü

Leylim, Gaziantep yöresinde oynanan türkölü bir oyunun adıdır. Bu sebeple "Leylim Türküsü" adıyla anılır. Düğünlerde veya bayramlarda oynanır. Leylimi oynarken kadın, erkek birlikte el ele tutarak büyük bir daire teşkil ederler. Biri leylim türküsünden bir mısra söyler diğerleri de sıçrayarak ve dönerek bu türküyü tekrar ederler. Türküyü bir genç kız ya da kadın söylemek isterse o zaman erkekleri tutturmazlar. Yalnız kendileri oynarlar.

Leylim türküleri bizim bildiğimiz manilerden ibarettir. Bu maniler, sonlarına ve önlerine bazı kelimeler getirmek şartı ile muhtelif ahenk ve bestelerle

terennüm edilir. Bu kelimeler herhangi bir maniye eklenirse o maninin bestesi değiştirilir, oyunda sıçrayış ve hareketler değiştirilerek seslerin ahengine uydurulur.

1.

Bağa gittim üzüme - Güzel han

Çirpi değdi gözüme - Yar aman

Ben ne dedim o yâre - Güzel han

Yar darıldı sözüme - Yar aman

2.

Mavili mavla beni

Terkiye bağla beni, mavili

Gecesi yar koynunda

Gündüzün bağla beni, mavili

3.

Karşıda Türk evleri - Ey Türkmen oğlu

Yayılr develeri - Yar delikanlı

Oturmuş koyun sağar - Ey Türkmen oğlu

Terlemiş memeleri - Yar delikanlı

4.

Karşıda kavun yerler-Badem şeker hurmalar

Bende varsam ne derler - Kız telli, durnalar

Otursam bile yesem - Badem şeker hurmalar

Şu şunu sevmiş derler - Kız telli, durnalar

Kızlar, erkeklerden ayrı oynarken sonlara böyle ilaveler getirilmez, her maninin her mısrası tekrar edilir ya da her mısranın başına "Leylati" veya "Ha leydim" gibi kelimeler getirilir.

5.

Leylati - İndim geldim Hama'dan

Leylati - Öldüm kan ağlamadan

Leylati - Dalda yaprak koymadım

Leylati - Yarama bağlamadan

6.

Ha leylim leylanı sabahınan gün doğar

Ha leylim leylanı boyalı konaklara

Ha leylim leylanı yar bizi davet etmiş

Ha leylim leylanı kırmızı yanaklara

Ha leylim leylanı tabakta darı gördüm

Ha leylim leylanı düşümde yarı gördüm

Ha leylim leylanı keşke görmez olaydım

Ha leylim leylanı benzini sarı gördüm

Leylim söylenen bazı maniler:

Arpa buğday teneler

Bir kız gördüm un eler

Keten gömlek sıkıyor

Titreşiyor memeler

Ağ devem düzde kaldı

Yüküm Tirviz'de kaldı

On iki gelin sevdim

Gönlüm bir kızda kaldı

Ay ayındır ışıktır

Dam dama ulaşıktır

Ana benim suçum yok

Kızın bana âşıktır

Ay aydan aya gider

Katarda maya gider

Komşuda yar sevenin

Emeği zaya gider

Ay gider üçe gider

Kervanlar gece gider

Çift memenin üstünden

Doğru yol Hacı gider

Ay gider aşmak ister

Al dudak yaşmak ister

Şu benim dertli gönlüm

Yara kavuşmak ister

Ay ayındır ay batmaz

İtleri yavuz yatmaz

Bir cazı anası var

Kızından ayrı yatmaz

Ay ayındır ışığı

Elinde bal kaşığı

Dün gece nerde idin

Koynumun yakışığı

Ağ çalı karaçalı

İçinde yeşil halı

Üstünde namaz kılan

Ya Muhammed ya Ali

Arığı atladın mı?

Şalvarı topladın mı?

Oğlan dedi gel yatak

Kız dedi çatladın mı?

Bugün ayın onudur

Yüküm buğday unudur

Gelin kızlar oynayak

Bugün bayram günüdür

Bugün ayın aydını

Sür koyunun ardını

Allah kimseye vermesin

Büyük kızın derdini

Bir taş attım Mızır'a

Mızır suyun kızara

Öpüş vermeyen kızlar

İki gözü bozara

Bir taş attım alıca

Bir kuş vurdum delice

Yenile bir yar sevdim

Kulağı küpelice

Bir taş attım Orul'a

Orul suyun durula

Öpüş vermeyen kızlar

Koltuğundan vurula

Değirmenin tekeri

Ben isterim bekân

Gelirse sarhoş gelsin

Çok getirir şekerini

Değirmene taş koydum

Bir yastığa baş koydum

Kız senin ucundan

Adımı sarhoş koydum

İndim kuyu dibine

Kuyu dibi saz imiş

Gelin diye sevdiğim

Mor benekli kız imiş

Elma attım nar geldi

Dar sokaktan yar geldi

Yârin meles gömleği

İkimize dar geldi

Geline bak geline

Kına yakmış eline

Elim sundum koynuna

Elim değdi narına

Güvercin vurdum kalkmaz

Kanı göl oldu kalkmaz

Evvelden bir yar sevdim

Şimdi yüzüme bakmaz

Gökte yıldız top durur

Oğlan atın kopturur

Bu zamanın kızları

Ağ gerdandan öptürür

Gökte yıldız sayılmaz

Çiy yumurta soyulmaz

Ben bir kıza vuruldum

Öpme ile doyulmaz

Hele ak poşusuna

Er gitmiş karşısına

Adam meyil verir mi?

Kapı bir komşusuna

Harman yeri his yürü

Fatıma'm yavaş yürü

Yüzündeki yaralar

Öpüş yeri diş yeri

Hey habarda habardan

Anlamazsın haberden

Ben seni adam sandım

Ak sayanmış kabardan

Harman yeri yarılır

Babam bana darılır

Ne darılıyon baba

İl oğludur sarılır

Kale kaleye bakar

Kaleden kanlar akar

Koç yiğitler dururken

Sakallıya kim bakar

Kaleden iniydim

Çağrısan dönüydüm

Derdinden kibrit oldum

Üfürsen yanıydım

Kalenin o yüzünde
Ceren gezer düzündü
Ala gözün sevdiğim
Sallan Telmiy düzündü

Kalenin altı yozlar
Tabancamı yıldızlar
Gene halaydan tuttu
Dinsiz imansız kızlar

Kaleler gölgelendi
Güzeller suya indi
Her güzelden bir öpüş
Yüreğim tazelendi

Kaleden indim ancak
Elimde yeşil sancak
Ne kız oldum ne gelin
Ataşa yandım ancak

Kalenin altı boyan
Altın teşte don yuyan
Evvel beni bilmezken
Koynuna girdim uyan

Karşıdan gel karşıdan
Bizim dağın başından
İnşallah kavuşuruz
Gelen ayın başından

Karşıda gördüm seni

Gül ile derdim seni

Öpmeye kıymaz iken

Yâd ile verdim seni

Karşıda çift sürerim

Çifte saban kırarım

Ağ sayalı büyük kız

Seni ata koyarım

Kız sen ne güzelsin

Gerdana gül düzersin

Aç şu beyaz göğsünü

Oğlan hasta üzersin

Kayalar kaynağında

Mızırak oynağında

Yenile bir yar sevdim

Yalavaç oynağında

Karşıda kalaycılar

Kara saçım kamçılar

Gözleri gel gel eder

Kaşları yalancılar

Karşı karşı hanemiz

Karşıda harmanımız

Sen orada ben burada

Kör olsun düşmanımız

Kepire kuyu kazdım

Kazarken yolun azdım

Çift memenin üstünde

Görelip öleyazdım

Keten gömlek dar yaba

Yoruldum baba baba

Hiçbir Müslüman yok mu?

Yâri koynuma soka

Keten gömlek çimçimi

Öpem ağzın içini

Öperken ısırılmışım

Bağışla kız suçumu

Oğlanım adım Ayvaz

Adım çıktı yaramaz

Günde beş vakit namaz

Gene derler binamaz

Oğlan sen hoylu musun?

Minare boylu musun?

Her seven seni sever

Altun hamaylı mısın?

Oğlanım okumuşum

Ne derin okumuşum

Güzeller pay pay olmuş

Ben evde yok imişim

Öte geçeli gelin

Alnı perçemli gelin

Ağ meme fincan olmuş

Doldur içelim gelin

Pınarın başı kara

İçinin taşı kara

Yenile bir yar sevdim

Gözü gök kaşı kara

Pınarın suyu soğuk

Yanına geldiğim yok

Yanına gelmeyeli

Ağrır başım keyfim yok

Postahının bağıyım

İçinin toprağıyım

İçinde bir gül bitmiş

Ben onun yaprağıyım

Reyhan ekdim bir evlek

Dadandı kara leylek

Dadan leyleğim dadan

Koymadı kahpe felek

Reyhan ekdim duvara

Bunu kimler suvara

Ben küçük yarım küçük

Bizi kimler uyara

Samanlık tozlu olur

Azaplar nazlı olur

Azapların sevdiği

Güllü nergisli olur

Samanlıktan insene

Yönün bana dönsene

Koynundaki ayvanın

Birin bana versene

Samanlıktan inemem

Yönüm sana dönemem

Koynumdaki ayvanın

Sahibi var veremem

Şal abacı dizinde

Kesme kekil yüzünde

Sallan sevdiğim sallan

Şer'a şemik düzündü

Tepe başı üründür

Hekim beni süründür

Katı güzel değilsin

Muhabbetin şirindir

Urfa'nın alimleri

Zor olur talimleri

Kör olsun Hafız Paşa

Dul koydu gelinleri

Urfa büyük alınmaz

Dibi mermer delinmez

Urfa'nın güzelleri

Hiçbir yerde bulunmaz

Urfa'ya paşa geldi

Halka temaşa geldi

Bir elim yar koynunda

Bir elim boşa değdi

Yat dizime dizime

Ben de bakam yüzüne

Gene sürme çekmişsin

Evler yıkan gözüne

Yel olur yelken olur

Gül dibi diken olur

Seversen gelini sev

Kızlar cep silken olur

Güney Anadolu'da Beydili Türkmenleri ve Baraklar arasında da "leylim" türküsüne rastlanmaktadır. Düğünlerde ve bayramlarda genç kızlar tarafından oynanır. Kızlar el-elden tutup halka çevirirler, içlerinden sesi güzel bir kız "leylim" türküsü söyler, diğer kızlarda bunu tekrar ederler.

Yine Kayseri Akkışla yöresine yerleşen Türkmenler arasında da "Leylim Türküsü" genç kızlar arasında düğünlerde ve bayramlarda sesi güzel olan bir kız tarafında söylenmekte diğer kızlarda bunu tekrar ederek oynamaktadırlar.

1.

Ha'leylim şu derenin taşları

Ha'leylim sallanır ağaçları

Ha'leylim lebleri şeker olmuş

Ha'leylim kız memeyin başları

Ha'leylim kalada yatan oğlan

Ha'leylim gömleği keten oğlan

Ha'leylim nişanlısın el almış

Ha'leylim kayguya batan oğlan

Ha'leylim kalanın altı biçme

Ha'leylim gel oğlan benden geçme

Ha'leylim ikimiz bir boydayız

Ha'leylim kati havadan uçma

Ha'leylim kalanın altı miyan

Ha'leylim altı teşne don yuyan

Ha'leylim eline geçmez iken

Koynuna girdim uyan

2.

Başındaki puşular ay gelin vay gelin

Ellenmeden hışılar yandım elinden gelin

Sevdim ise ben sevdim ay gelin vay gelin

Size nedir komşular yandım elinden gelin

Başındaki puşudur ay gelin vay gelin

Puşu Acem işidir yandım elinden gelin

Yüzündeki yaralar ay gelin vay gelin

Vallah sarhoş işidir yandım elinden gelin

Başında puşu kara ay gelin vay gelin

Etrafı şekerpare yandım elinden gelin

Yeniden bir yar sevdim ay gelin vay gelin

Gözü gök kaşı kara yandım elinden gelin

Kalanın altı biçme ay gelin vay gelin

Gel oğlan benden geçme yandım elinden gelin

Beni sana vermezler ay gelin vay gelin

Elin diline düşme yandım elinden gelin

Kaynakça:

ARSUNAR, Ferruh: Gaziantep Folkloru, TC. MEB Eski Eserler ve Müzeler Umum Müdürlüğü Yayını, Seri II, Sayı 7, İstanbul 1962.

AVCI, Ali Haydar: Şimdiye Kadar Derlenmemiş Bir Halay ve Türküleri, Halk Kültürü, 1984/3 kitaptan ayrışım.

ELGÜN, Abdullah Çağrı: Akkışla ve Yöresi Ağızları, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, Kayseri 2005.

ÖZBAŞ, Ömer: Gaziantep Dolaylarında Türkmenler ve Baraklar, Gaziantep Kültür Derneği Kitap ve Broşür Yayınları, Gaziantep 1958.

ŞAHİN, Ali: Güney Anadolu'da Beydili Türkmenleri ve Baraklar, Doğu Ltd. Şti. Matbaası, Ankara 1962.

Kaynak Kişiler:

1. Sevim Akgül, 1948 doğumlu, Ev hanımı, ilkokul mezunu, Ankara Kalecik.

2. Yusuf Akgül, 1945 doğumlu, Emekli, ilkokul mezunu, Ankara Kalecik.

3. Güzel Köksal, 1956 doğumlu, Ev hanımı, ilkokul mezunu, Ankara Kalecik.
4. Güllü İğdeli, 1951 doğumlu, Ev hanımı, ilkokul mezunu, Ankara Kalecik.
5. Uruf Köksal, 1963 doğumlu, Ev hanımı, ilkokul mezunu, Kırıkkale Sulakyurt.

* Çalışma yazar tarafından kitap olarak hazırlanmaktadır.

** Yazar.

[1] Ali Haydar Avcı, Şimdiye Kadar Derlenmemiş Bir Halay ve Türküleri, Halk Kültürü, 1984/3 kitaptan ayırbaşım.

Kimi yerlerde sol ayakla başlayarak üç adım atılır ve bir ayak olduğu yerde sayılır.

Çeşitlenme "Kınal(1) keklük eşiyim"

Çeşitlenme "Kabak kabak kırdım tuz ister / Yar yar ana gönlüm kız ister"

Çeşitlenme "Yar yar şeftalisi bol olsun"

Çeşitlenme "Kabak gel saçını öreyim"

Çeşitlenme "Yar, yar, toplayıp gül dereyim"

Ali Haydar Avcı, Halk Kültürü, Şimdiye Kadar Derlenmemiş Bir Halay ve Türküleri , 1984/3 kitaptan ayırbaşım.

Çeşitlenme "Ben kendi halimde gittiğim yolda"

Çeşitlenme "İmana gel gavur kızı imana"

Çeşitlenme "Kahpe felek kara bağrın taşımış"

Çeşitlenme "Gittim padişahın ferman getirdim"

Çeşitlenme "Senden başkasına gönül verirsem / Gözüm çıksın yâd ellere bakmayım", "Senden başkasına meyil verirsem"

Çeşitlenme "Konuşmam yadınan gez uğrun uğrun"

Çeşitlenme "Sakladım gülünü gül vereceğim"

Türkmenlerin Kara Şıhlı obasından Aşık Silo lakaplı Süleyman, kendisinden yüz çevirip başka biri ile leylim oynayan sevgilisine leylim halkasına girerek "Sabahın sazağınan / Zilfinin tozağınan / Hayif telli sunama / Çütleşmiş bir zağınan" diye leylim manileri söyleyerek söz atmıştır. Ömer Özbaş, İlbeyli Türkmenleri Arasında, Gaziantep Halkevi Yayını, Gaziantep 1939, sayfa 56.

Ömer Özbaş, Gaziantep Dolaylarında Türkmenler ve Baraklar, Gaziantep Kültür Derneği Kitap ve Broşür Yayınları, Gaziantep 1958, sayfa 50-51.

Çeşitlenme "Kale'den atladın mı"

Teş: Bir çeşit leğen

Çeşitlenme "Şu dağın başı kara / Otu gök taşı kara"

Ömer Özbaş, Gaziantep Dolaylarında Türkmenler ve Baraklar, Gaziantep Kültür Derneği Kitap ve Broşür Yayınları, Gaziantep 1958, sayfa 102-108

Ali Şahin, Güney Anadolu'da Beydili Türkmenleri ve Baraklar, Doğu Ltd. Şti. Matbaası, Ankara 1962, sayfa 14.

Abdullah Çağrı Elgün, Akkışla ve Yöresi Ağızları, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, Kayseri 2005, sayfa 176.

Ayrıca bakınız: Ali Şahin, Güney Anadolu'da Beydili Türkmenleri ve Baraklar, Doğu Ltd. Şti. Matbaası, Ankara 1962, sayfa 15.; Abdullah Çağrı Elgün, Akkışla ve Yöresi Ağızları, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, Kayseri 2005, sayfa 176.

Ferruh Arsunar, Gaziantep Folkloru, TC. MEB Eski Eserler ve Müzeler Umum Müdürlüğü Yayınlarından Seri II Sayı 7, İstanbul 1962, sayfa 54-55.